Хіба не чули ви відлуння і не помітили,
як прокотилася вогниста куля,
і враз дерева зацвіли і освітили
надвечір'я,
щоб разом з блиском кулі зануритись
у темінь крижану...
Хіба ви у цеп час схилялись над речами,
що їх потрібно...
ну, те, що ви із ними робите щодня,
ну, звичне вам, ну, як це?..
Хіба ви не здригнулися,
і не заплакала дитина,
і пес не одірвався,
і не покотилось по столу яйце,
не зупинилася вистава...
Чому все це можливо,
коли він падав і летів,
летів востаннє